

Några annorlunda hästnamn

Att det förekommer ett antal mer eller mindre lustiga eller svårförstådda namn bland våra fyrbenta vänner torde varje traventusiast ha kunnat konstatera. Jag har roat mig med att samla några av dem och börjar långt tillbaka i tiden, nämligen år 1937, då följande travare fanns upptagna i Färjestads program:

5	5	Negertösen, 8 år, sv. sto e. Björ 1600 1.58.6	Mössa: röd. Tröja: grön m. röda ränder.
		483—Nätta, äg. Bröderna Nils- son, Skåre. Kör.: G. Sandblom.	

Ja ovanstående benämning på en häst skulle nog inte vara politiskt korrekt i våra dagar, men faktum är att den användes så sent som under OS i Rom 1960, då man bland annat kunde läsa följande om det fantastiska sprinteresset Wilma Rudolf: *"den smäckra, på rätt ställen yppiga, läckert chokladfärgade negertösen."*

Klokt nog hade man lagt till Sverige när man döpte vidstående häst. I annat fall skulle

5	5	Bingen Sverige, 9 år, mbr. h., e. 1740 1.27.1	Mössa: svart. Tröja: röd m. gult axelskärp.
		Bingen W.—Dannevang. äg. Wilh. Olsson, Sunne. Kör.: F. Hjalmarsson.	

namnet knappast blivit godkänt. **Bingen** var nämligen en gigant både på banan och i avels- boxen, som i andra led lämnat **Red Bon**, en av de främsta som verkat i svensk avel. Red Bon var även fram- stående på tävlingsbanan och segrade såväl på Brunnsvikens is som under Solvallas premiärdag 1927.

Bäckahästen är i nordisk mytologi

12	12	Bäckahästen, 6 år, br. h., e. Lanken—Hammar- tösa, äg. Sven Dahlgren, Arvika. Kör.: K. An- dersson	1780 —
----	----	--	--------

bäckens ande eller näcken i hästskep- nad, ett lömskt rovdjur som lurade barnen att rida på dess rygg för att sedan dra ner dem i djupet. För att förhindra detta kunde man kasta en bit stål mellan hästen och vattnet, vilket gjorde att vidundrets makt bröts.

Lekatt är en annan benämning på hermelin, ett litet mårddjur, som

10	10	Lekatt, 8 år, fux vall., e. Lee 1760 1.32.9	Mössa: röd. Tröja: gul med röd stjärna.
		Kelly—Mrs Affleck, äg. Jens Forsell, Karlstad. Kör.: ägaren.	

ibland uppehåller sig i vedtravar, där den jagar sorkar.

Finländska hästar har ibland roliga namn, exempelvis avelshingsten **Köyhien Ystävä**, vilken på svenska blir "De fattigas vän". I Norge kunde man träffa på ett varmblod med det slående namnet **Joe Gråskimmel**, hemmahörande på numera nedlagda Vikoddens travbana vid Gjövik. I samma land hörde jag förresten några spetsfundiga och något överförfriskade svenskar döpa om kallblodsstoet **Sylfidesokka** till Syfilisdocka.

Gismo Bög låter inte så trevligt i våra öron, men danskans bög är detsamma som vår bok, alltså trädet, inte den man läser i. Mera tveksam blir man till **Bitch** som namn på en häst. Som adjektiv kan det förvisso betyda klagan eller gnäll, men substantivet är ett direkt invektiv som närmast kan översättas med satkärning eller ragata. När det gäller **Tunk Nafets** (bild till höger) något ovanliga namn gäller det bara att läsa bakifrån. **Ballagarba** har fått sitt namn av en fotbollsspelare i Sundsvall, trots att kvalitén på densamma var så usel att han fick sparken.

Om **Dumle Loss** är döpt efter Dumle låter jag vara osagt. Den senare var emellertid en känd figur i SVT:s första barnprogram, vilken tillsammans med Humle bodde i ett skaffereri. **Igelkott** tycker jag är ett fyndigt namn liksom **O.B. Haag** medan hästen **F.B.K** knappast gjorde någon reklam för det kända ishockeylaget.

De dialektala inslagen i floran av hästnamn är ganska få. I skrivande stund är det endast värmlandsstoet **Tocka Ne** som jag erinrar mig. Fritt översatt betyder namnet Vilken en (i femininum). Den maskulina formen är Tocken En.

Fyndiga och roliga hästnamn utgör enbart trevliga inslag i travprogrammen, men däremot borde STC vara mer restriktivt när det gäller godkännandet av alltför långa och svåruttalbara namn. Detta gäller även hästar som tillåts bära samma namn som tidigare välkända travare, vilket väcker irritation och kan leda till förväxling. Ett exempel är sjuårige **Arctic Flame**, vars namne var en framgångsrik travare hos **Uno Swed**.